

Członków swoich i hojnością przyjaciół ludzkości, znacznie od pierwszego zawiazku swego uposażone, rozprzestrzeniwszy zakres zarządu swego i dobroczynnych usiłowań w przyjęciu opieki nad dziećmi, których rodzice dla kalectwa sami pozostają w domu ogólnego schronienia, potrzebowało zmiany swych przepisów, w roku 1817 i 1819 nadanych, i tym końcem Senat Rządzący na d. 31 Grudnia 1838 r. nowy Statut też Towarzystwo urządzający potwierdził. Przepisy te nadały Towarzystwu Dobroczynności nową rękojmią zaufania Rz. i w oddaniu ich bezpośredniemu szafnikowi funduszków na utrzymanie Domu Ogólnego Schronienia ubogich przeznaczonych. Aby zaś pierwsiastkowy cel założenia Instytutu tego, a mianowicie zapobieżenie żebractwu i zapewnienie schronienia jedynie przytułku i wsparcia potrzebującym dopiętym został, Senat uznał potrzebę pod dniem 3cim Lipca